

ת"פ 25168/08/13 - מדינת ישראל נגד אביב גולן

בית משפט השלום בראשון לציון

10 אוקטובר 2016

ת"פ 25168-08-13 מדינת ישראל נ' גולן

בפני כב' השופט הבכיר, אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
אביב גולן

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אוראל רוזנצוויג

הנאשם וב"כ עו"ד ערן ראו בשם עו"ד קן ציפור

החלטה

רקע.

כתב האישום המתוקן מייחס לנאשם עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלבנטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלונן חברים אשר התגוררו בשכנות. בתאריך 18.5.13, סמוך לשעה 19:00, במהלך דין ודברים שהתפתח בין הנאשם לבין המתלונן סמוך לביתם שבראשון לציון, הכה הנאשם את המתלונן מכת אגרוף בפניו. כתוצאה ממעשה הנאשם, נשברה למתלונן השן הקדמית ונגרמה לו שריטה בצוואר. באותן נסיבות היה הנאשם תחת השפעת משקאות משכרים.

בדין שהתקיים לפני ביום 10.3.15 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויפנה לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן. בא כוח המאשימה הצהיר כי עמדת המאשימה היא להרשעת הנאשם ולהשתתף עונש מאסר. עם זאת, הודיעו הצדדים על הסכמה בדבר גובה העונש הכספי לפיה הפיצוי יהיה בסך של 5,000 ₪ והקנס יהיה בסך של 500 ₪.

בהחלטתי מאותו היום הוריתי כי הנאשם יפנה אל שירות המבחן לקבלת תסקיר.

עמוד 1

תסקיר שירות המבחן.

מתוך תסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם, כבן 22, רווק המתגורר עם משפחתו. הנאשם סיים 10 שנות לימוד ועזב את לימודיו בגיל 15. עד לגיוסו לצבא עבד הנאשם בתחום התעשייה. הנאשם התגייס לצבא אך פוטר מהשירות לאחר תקופה קצרה עקב אי התאמה. שירות המבחן מצוין כי הנאשם גדל במסגרת משפחתית מורכבת ומפאת צנעת הפרט לא יצוינו פרטים מעבר לכך. באשר להתייחסות הנאשם לעבירה, תיאר הנאשם כי במהלך בילוי חברתי עם המתלונן, ולרקע וויכוח שהתפתח להקנטות הדדיות, התנהג באופן תוקפני כלפי המתלונן. הנאשם הביע צער על פגיעתו במתלונן ומסר כי בהיותו תחת השפעת אלכוהול התקשה לשלוט בדחפיו בתוקפניים והסלים התנהגותו. בשיחה שקיים שירות המבחן עם המתלונן עלה כי כיום מצוי הוא בקשר קורקטי עם הנאשם ושלל איום מצד הנאשם. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הינו בחור צעיר מופנם נעדר מאפיינים אלימים מובהקים, אשר בנסיבותיו המשפחתיות נטל על עצמו תפקיד הורי שלא בהתאם ליכולותיו הרגשיות. כמו כן צוין כי לאורך השנים הנאשם התמקד בתפקוד תעסוקתי וכי מאמציו לשימור תפקודו זה בולטים. שירות המבחן התרשם עוד כי הנאשם מכיר באחריותו למעשה, מסוגל להביע אמפתיה כלפי המתלונן והפגיעה בו וכן מביע נכונות לפצות את המתלונן. שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם נמוך, וכי הנאשם ערך מאמצים לתפקוד תקין וכי ניכר שההליך המשפטי הנוכחי מהווה גורם מרתיע ומציב גבול עבורו. כיום הנאשם עובד כנהג בחברה להספקת דלק. הנאשם הביע חשש כי הרשעתו תפגע בעיסוקו הנוכחי והציג בפני שירות המבחן תלוש שכר, אישור כניסה למתחם פי גלילות משנת 2015 וכן בקשה לקבלת רישיון למונית משנת 2014. הנאשם מסר כי נוכח קיומו של ההליך הפלילי הנוכחי קיים קושי בקידום הליך קבלת הרישיון למונית וכן קושי בכניסתו למקומות בעלי סיווג ביטחוני במסגרת עבודתו הנוכחית. שירות המבחן ביקש שהות על מנת לגבש עמדתו בשאלת אי הרשעת הנאשם ועל מנת לגבש תוכנית לביצוע צו של"צ. בתסקירו האחרון ממליץ שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם נוכח ההגמשה שחלה בעמדות הנאשם ביחס לביצוע של"צ, השיפור שחל בשיתוף הפעולה שגילה עם שירות המבחן, גילו הצעיר, חריגות העבירה לאורח חייו, העדר קווים עברייניים באישיותו של הנאשם ומאמציו הנוכחיים לתפקוד תעסוקתי. שירות המבחן סבור כי הימנעות מהרשעת הנאשם תחזק את תפקודו הנוכחי של הנאשם. לפיכך אף המליץ להטיל על הנאשם צו של"צ לפי תוכנית שגובשה עבורו וכן פיצוי למתלונן כענישה קונקרטיה ומציבת גבול.

טיעוני באי כוח הצדדים לעונש.

באת כוח המאשימה טענה כי אין לקבל את המלצת שירות המבחן לפי, שלשיתנה, לא מתקיימים התנאים המאפשרים החלת החריג לכלל בדבר הרשעה וכי יש להורות על הרשעתו של הנאשם בדין. לטענתה מדובר בעבירה חמורה שגרמה למתלונן חבלות שהצריכו טיפול רפואי. בהקשר זה הגישה תיעוד צילומי של החבלות שנגרמו למתלונן וכן תיעוד רפואי. כמו כן טענה כי לא הוכחה פגיעה קונקרטיה בתעסוקתו הנוכחית של הנאשם וכי מסמכים שהציג בפני שירות המבחן אינם מספיקים. לטענתה, אין אף מקום לחשש כי הרשעת הנאשם תמנע ממנו קבלת רישיון נהיגה למונית, לפי שמתן רישיון כאמור נתון לשיקול דעת הרשות ועל כן אין מדובר בפגיעה וודאית. ולעניין העונש טענה באת כוח המאשימה כי מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל, וכי העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בשיקולים לקולא, הוא מאסר קצר שאפשר וירוצה בעבודות שירות אם הנאשם ימצא מתאים לכך, נוסף על מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

באת כוח הנאשם עתרה לכך שהמלצות שירות המבחן יאומצו, באופן בו הנאשם לא יורשע ועונשו יועמד על צו של"צ, קנס ופיצוי למתלונן. לטענתה מדובר באירוע חריג וחד פעמי אשר הנאשם נטל עליו אחריות והתנצל בפני המתלונן. כמו כן טענה כי ברקע לאירוע הוא דין ודברים שהתנהלו בין הנאשם לבין המתלונן בעניין חברתו של הנאשם וחברתו של המתלונן. באשר לפגיעה הצפויה כתוצאה מהרשעתו של הנאשם טענה כי הנאשם אשר עובד כנהג משאית נכנס מידי יום למתחם פי גלילות מכוח אישור שמותנה בהעדר עבר פלילי. כמו כן הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן אודות הנסיבות המשפחתיות הקשות של הנאשם וטענה כי הוא המפרנס היחידי. לטענתה תנאי לקבלת רישיון נהיגה למונית הוא העדר עבר פלילי כפי התנאי הקיים באשר לעיסוק בתיווך.

דברי הנאשם.

הנאשם מסר כי הוא מצטער על מעשה העבירה, כי מדובר בטעות עליה אין בכוונתו לשוב. עוד טען כי אישור הכניסה למתחם פי גלילות במסגרת עיסוקו הנוכחי חשוב.

דין והכרעה.

הנאשם שלפני הודה בעובדות כתב האישום המתוקן על פיהן ביצע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. שירות המבחן בחן את נסיבותיו האישיות של הנאשם והמליץ להימנע מהרשעתו בדין על מנת שלא לפגוע בתפקודו החיובי הנוכחי ובהתחשב במאמציו לשמירה על יציבות תעסוקתית. באת כוח המאשימה סבורה כי נסיבותיו האישיות של הנאשם אינן חריגות באופן המצדיק הימנעות מהרשעתו. לעומתה, סבורה באת כוח הנאשם כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהתחשב בנאשם משום פגיעה אפשרית צפויה בתעסוקתו ובמקור פרנסתו.

כידוע, הימנעות מהרשעת נאשם הינה חריג לכלל המורה כי מי שנמצא אשם בביצוע עבירה יורשע בדין. על פי ההלכה הפסוקה תחולת החריג על פני הכלל תיתכן מקום בו יוכח כי הנזק שייגרם לנאשם מההרשעה גבוה יותר מהתועלת שתצמח ממיצוי הדין עם הנאשם, ובהתקיימם של שני תנאים מצטברים. וכן פורטה ההלכה בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו]:

"בפסיקתנו נקבע, כי המבחן ללא הרשעה הינו חריג לכלל, שכן משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם וראוי להטיל אמצעי זה רק במקרים יוצאי-דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. ראו ר"ע 432/85 רומנו נ' מדינת ישראל [1]."

7. תכליתו של סעיף 71א לחוק, כפי שהיא משתקפת גם מן ההיסטוריה החקיקתית שלו, דומה אפוא לתכלית סעיף 1 לפקודת המבחן, המאפשר, כאמור לעיל, להטיל מבחן ללא הרשעה. מטרת שני אמצעים אלה הינה שיקומית. ואולם, כידוע, שיקומו של נאשם - הגם שהוא מהווה

שיקול מהותי שלציבור כולו עניין בו - הינו אך אחד משיקולי הענישה, שאליו מיתוספים שיקולים אחרים הנובעים מאופייה של העבירה.

אכן, ענישתו של נאשם היא אינדיווידואלית, ובית-המשפט בוחן עניינו של כל נאשם ונאשם ואינו קובע את עונשו אך על-פי מהות העבירה. ואולם, מהותה של העבירה, הצורך בהרתעת הרבים, ובעבירות שקורבן אינו הפרט אלא הציבור כולו אף הוקעת מעשי העבירה - בצירוף מדיניות ענישה אחידה ככל האפשר על יסוד שיקולים אלה - כל אלה משמשים כגורמים העלולים לגבור אף על שיקומו של הנאשם.

הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל."

בהתאם להלכה הפסוקה יש לבחון, אפוא, את סוג העבירה ונסיבותיה, מהותה וכן את מידת הנזק שייגרם לנאשם באם יורשע.

באשר לסוג העבירה ולנסיבותיה. הנאשם ביצע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. על פי עובדות כתב האישום המתוקן במהלך דין ודברים שהתפתח בין הנאשם לבין המתלונן, תקף הנאשם, אשר היה נתון אותה העת להשפעת משקאות משכרים, את המתלונן בכך שהכה במכת אגרוף בפניו. כתוצאה ממעשהו זה של הנאשם נשברה למתלונן שן קדמית ונגרמה לו שריטה בצוואר. מדובר בעבירה של אלימות פיזית אשר גרמה נזק פיזי שהצריך טיפול רפואי. עם זאת, ניתן להתחשב בכך שאין מדובר באירוע מתוכנן כי אם באירוע שאירע על רקע ויכוח בין הנאשם לבין המתלונן אשר היו חברים ומצויים אותה העת בבילוי משותף במהלכו נעשה שימוש במשקאות משכרים. כמו כן, ומבלי להקל ראש בחומרת הנזק שגרם הנאשם למתלונן, אין מדובר בנזק חמור באופן קיצוני ובלתי הפיך.

הנאשם ביצע את העבירה לפני למעלה משלוש שנים, בהיותו כבן 20 והוא נעדר עבר פלילי. מדובר במעידה חד פעמית החרیגה לאורח חייו של הנאשם. שירות המבחן התרשם שהנאשם אינו בעל קווים עבריינים ואין בו מאפיינים אלימים מובהקים, ולפיכך אף גיבש הערכה כי הסיכון להישנות התנהגות דומה מצד הנאשם הוא נמוך.

הנאשם, כיום כבן 23, עובד כנהג משאית להובלת דלק. במסגרת תפקידו נדרש הוא להיכנס למקומות בעלי סיווג ביטחוני גבוה. אישור כניסה למתחם פי גלילות משנת 2015 הוצג בפני שירות המבחן. כמו כן הוצגה בקשה לקבלת רישיון נהיגה במונית משנת 2014. הנאשם הביע חשש כי הרשעתו תפגע בעיסוקו הנוכחי ובאפשרותו לקבל רישיון לעסוק כנהג מונית. בחנתי טענות אלה של הנאשם.

באשר לחשש כי הרשעתו של הנאשם תפגע באפשרותו לקבל רישיון לעסוק כנהג מונית, אמנם לא הוכחה פגיעה ממשית בקבלת רישיון למונית שהרי על פי פקודת התעבורה [נוסח חדש] בסמכות ועדת המוניות למנוע מתן רישיון להפעלת מונית היא סמכות שבשקול דעת. הנאשם הביע רצונו לעסוק כנהג מונית ומדובר ברצונו של הנאשם שאף הוכיח כי עשה כדי לממשו. הנאשם הגיש את בקשתו לקבלת רישיון לעסוק כנהג מונית לפני כשנתיים ימים. במכלול השיקולים הצריכים לעניין, כמפורט להלן, ואף על פי שאין די בחשש עתידי כי הרשעת הנאשם תגרום לו פגיעה קונקרטית, כנהג מונית, אני לוקח עניין זה בשיקולי ההרשעה או הימנעות ממנה.

לא כך הוא באשר לעיסוקו הנוכחי של הנאשם כנהג משאית להובלת דלק. כאמור, תלוש שכר ואישור כניסה למתחם פי גלילות הוצג בפני שירות המבחן. אני מקבל דברי הנאשם כי הרשעתו תפגע באפשרותו להמשיך ולעסוק בעיסוקו הנוכחי במידה של ודאות קרובה. אני מתחשב אף באמור בתסקיר שירות המבחן אודות נסיבותיו המשפחתיות והכלכליות של הנאשם וסיועו בפרנסת המשפחה. לפיכך, ומתוך שאני שוקל את סוג העבירה וחומרתה וכן את הנזק הצפוי לתעסוקתו ולעתידו של הנאשם כתוצאה מההרשעה, אני מוצא, נסיבות אלה כנסיבות חריגות המצדיקות להימנע מהרשעת הנאשם.

אני סבור, כפי שהתרשם שירות המבחן, כי התנהלות הנאשם עד כה מלמדת כי עיקר מאמציו מופנים לתחום התעסוקתי וכי יש לחזק תפקודו זה לטובת שיקומו. לפיכך, אני מוצא כי ניתן להעדיף, בנסיבות המקרה דנן, את השיקול האינדיבידואלי של הנאשם על פני השיקול הציבורי בהרשעה.

כאן המקום להתייחס לגילו של הנאשם בעת ביצוע העבירות. הנאשם יליד 29.5.93 לפיכך בעת ביצוע העבירות היה בן 20. משמע מדובר באדם צעיר, אשר זו לו מעידה ראשונה בפלילים. מצאתי להפנות להלכת בית המשפט העליון בע"פ 7781/12 פלוני נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו] לעניין ענישת קבוצת האוכלוסייה המכונה "בגירים צעירים". ענישה המתייחסת לקבוצה זו, מן הסתם, חייבת להיות שונה מאשר קבוצות גיל אחרות. משום כך, הנטייה הינה להקל בדין, ובמיוחד עת הרשעת הנאשם, יש בה כדי פגיעה בעתידו התעסוקתי של הנאשם. נראה לי כי האיזון הראוי במקרה זה בין מעשה הנאשם וחומרתו לבין הנימוקים לעיל, לאי הרשעת הנאשם הוא בפיצוי המתלונן, מי שהיה חברו של הנאשם אותה עת.

לא נעלם מעיני כי הנאשם שלל צורך ונזקקות טיפולית וכי שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו בשל ואינו פנוי להתערבות טיפולית שמטרתה להעמיק הבנתו את עצמו ולהפחית הסיכון למעורבות פלילית נוספת. באת כוח המאשימה טענה כי בכך יש ללמד כי לא מתקיימים שיקולי שיקום בעניינו של הנאשם. אני סבור כך. שירות המבחן אינו סבור כי נסיבותיו האישיות של הנאשם מחייבות השתלבותו בהליך טיפולי כתנאי בלעדיו אין. שירות המבחן התרשם כי הסיכון הנשקף מהנאשם הינו נמוך וכי הנאשם אינו בעל דפוסים עברייניים ואלימים באופן מובהק. לפיכך ובנסיבותיו המיוחדות של הנאשם שלפני אני סבור כי אין בשלילתו צורך ופניות לטיפול להוות שיקול לחובתו, וזאת אף בשים לב לכך כי שירות המבחן התרשם שהנאשם משקיע עיקר מאמציו בפרנסתו.

לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, ואולם לא יורשע בדין.

אני מחייב הנאשם לבצע שירות לתועלת הציבור (של"צ) בהיקף של 120 שעות, על פי תכנית שגובשה עבור הנאשם על ידי שירות המבחן.

הסברתי לנאשם בלשון פשוטה משמעות השל"צ, הנאשם הבין והסכים.

אני מחייב הנאשם לפצות את המתלונן א ב ח ת.ז. בסכום של 5,000 ש"ח.

עמוד 5

הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים שווים, חודשיים ורצופים כשהראשון שבהם יהא ביום 1/1/2016.

עותק מהחלטה זו יועבר לשירות המבחן.

מוצגים: ייעשה בהם כפי שיקול דעתו של הממונה על החקירה.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ח' תשרי תשע"ז, 10/10/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , שופט בכיר